

ת"פ 57766/11/20 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר קמנב

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 57766-11-20 מדינת ישראל נ' קמנב

לפני בעניין:	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד שירלי אוהיון מתביעות ירושלים נגד אלכסנדר קמנב
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד אלכס גפני

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון ללא הסכמה עונשית, בעובדותיו של כתב אישום מתוקן ובעבירות של **תקיפה סתם**, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ובעבירת **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי בבוקר ה-4.5.2020 בירושלים, העמיד המתלונן את רכבו במסגרת עבודתו כמחלק עיתונים. באותן נסיבות עבר הנאשם במקום, והתרעם על אופן העמדת הרכב ע"י המתלונן, וצפר לו. המתלונן היפנה לעבר הנאשם אצבע משולשת, והנאשם יצא מרכבו וקרר למתלונן. משהבחין בכך המתלונן הציג לנאשם גז מדמיע בו אחז. בתגובה שלף הנאשם את אקדחו בו החזיק ברישיון וכיוונו לעבר המתלונן, ובה בעת סטר למתלונן בפניו. באותן נסיבות, נעמד בין השניים פלוני המתגורר בסמוך, ודרש מהנאשם לעזוב את המקום.

מהלך הדיון

2. הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית, אך הוסכם על הפניית הנאשם לשירות המבחן לעריכת תסקיר, שלבקשת הסניגור, בהן גם את שאלת ביטול ההרשעה, כשעמדת המאשימה הייתה להרשעה.

תסקירי שירות המבחן

3. מהתסקיר שהוגש בחודש ספטמבר 2021 עולה, כי הנאשם כבן 59, נשוי ואב לשלושה ילדים, עובד כמהנדס חשמל בחברת החשמל שנים רבות. הוא עלה בשנות השלושים לחייו לישראל, לאחר שסיים לימודים תיכוניים ותארים ראשון ושני בתחום הנדסת החשמל. לנאשם אין עבר פלילי. שירות המבחן תיאר, כי הנאשם מנהל אורח עמוד 1

חיים נורמטיבי, וכי חיי המשפחה שלו עם אשתו וילדיו תקינים וטובים. עוד צוינו נסיבותיו האישיות, ובהן אובדן עמו לפני שנים מעטות, עמה היה בקשר הדוק. האירוע שתואר בכתב האישום התרחש סמוך ליום השנה למותה, והנאשם, שלא יכול היה לנכוח באזכרתה בארץ מוצאו בשל משבר הקורונה, היה מדוכדך. הנאשם קיבל אחריות למעשיו והתחרט עליהם ואף ציין כי הפיק לקחים מהתנהגותו ומאז שינה דרכיו בכל הנוגע להתנהלות בדרך. הנאשם ייחס את מעשיו באותו יום למצבו הנפשי הירוד בשל הנסיבות שתוארו לעיל. שירות המבחן סבר, כי יש מקום לבטל את ההרשעה נוכח פגיעה אפשרית בהמשך עבודתו בחברת החשמל, והשתלבותו בארץ, וכן מתוך חשש לפגיעה בדימויו העצמי. הוצע להטיל על הנאשם של"ץ בהיקף 140 שעות ולמרות שהנאשם הביע נכונות לקבלת טיפול, לא היה באפשרות השירות להציע לנאשם טיפול בעת הזאת, מכיוון שאין בנמצא בשלב זה טיפול לדוברי רוסית.

4. בתסקיר משלים שהוגש בחודש ינואר 2022 עמד שירות המבחן על כך שהנאשם השתלב ביוזמתו בטיפול פרטני פרטי אצל פסיכולוג, עמו נפגש מספר פעמים. הפסיכולוג דיווח על קבלת אחריות מלאה מצד הנאשם ועל חוויה קשה ומרתיעה מפני ההליך הפלילי. שירות המבחן מצא לשלב את הנאשם בקבוצה טיפולית לשליטה בכעסים והנאשם הביע נכונות לכך. השירות המליץ על הטלת של"ץ בהיקף 120 שעות במסגרת "יד שרה", לצד צו מבחן.

5. בתסקיר מיום 28.6.2022 עמד שירות המבחן על כך שהנאשם צפוי להשתלב בקבוצה מותאמת למצבו, ונוכח המשך שיתוף הפעולה שב השירות וחזר על המלצותיו. נוכח האמור ביקש הסניגור דחיה לצורך מיצוי התהליך הטיפולי במסגרת הקבוצה הטיפולית אליה הנאשם ונעתרתי לבקשה.

6. בתסקיר האחרון מחודש דצמבר 2022 נכתב כי הנאשם השתלב בהצלחה בקבוצה לשליטה בכעסים בה השתתף בצורה טובה ומלאה. שירות המבחן התרשם כי הטיפול היה משמעותי עבור הנאשם שגילה כושר בוננות (יכולת להביט פנימה) רב ויכולת להפיק לקחים. הנאשם שיתף בין היתר בחוויותיו בעקבות שירותו הצבאי ברוסיה, שיש להן השלכה על המניעים לביצוע המעשים. לכן חזר שירות המבחן על המלצתו לגבי של"ץ וביטול ההרשעה, אך סבר שאין צורך בצו מבחן שכן הטיפול מיצה עצמו.

ראיות וטענות לעונש

7. הסניגור הגיש אישור העסקה ומכתבי המלצה המלמדים על היות הנאשם עובד מסור ואחראי מזה שנים רבות.

8. ב"כ הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית. ב"כ המאשימה עתרה למתחם שבין 6 ל-24 חודשים נוכח נסיבות ביצוע העבירות. ב"כ המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות ברף התחתון של המתחם לו עתרה וענישה נלווית. מנגד, ב"כ הנאשם סבר שיש להיעתר להמלצת שירות המבחן על שני חלקיה - הן לעניין העונש הן לעניין אי ההרשעה.

קביעת מתחם הענישה

9. **עקרון ההלימה** - בבואו של בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה ההולם עליו לתת בכורה לעקרון ההלימה, שהוא נגזרת של הערכים המוגנים, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת.

10. **הערכים המוגנים** שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם ביטחון הציבור ושלומם, שלום גופו ונפשו, כבודו והאוטונומיה שלו. עבירות שנועדו להלך אימים על הזולת כדי שיבצע או ימנע לבצע פעולות כחפצו של המאיים, חותרות תחת הערכים המוגנים. במקרנו, מדובר בפגיעה בינונית בערכים המוגנים נוכח נסיבות ביצוע העבירה.

11. **אשר לנסיבות ביצוע העבירה** - אין מדובר בעבירה מתוכננת, אלא בעבירה המשקפת חוסר שיקול דעת ואובדן עשתונות מעניין של מה בכך - הפרעה למהלכה התקין של הדרך. נכון הוא, שהמתלונן התגרה בנאשם במעשיו, ואולם אין באותה התגרות כדי להצדיק שלפית נשק חם וכיוונו לעבר המתלונן גם אם לא נדרך. מדובר במעשה חמור, שבו השתמש הנאשם לרעה בנשק שהיה ברשותו ברישיון, ללא כל הצדקה, ובניגוד לכללים הנוגעים לשימוש סביר בכלי נשק. כאן יש ממד ניכר לחומרה גם אם מדובר במעשה חד פעמי. זהו כשל שהנאשם אחראי לו וצריך היה להימנע ממנו. אבוי לנו כחברה, אם בגין כל עניין של מה בכך, ישלף נשק חם, כי אז "איש את רעהו חיים בלעו" (משנה אבות ג', ב').

12. **אשר למדיניות הענישה הנוהגת** - בעבירות מסוג זה מנעד הענישה רחב.

א. ברע"פ 4265/15 **דדון נ' מ"י** (מיום 22.6.2015) הורשע אדם באותן עבירות אך בנסיבות קלות יותר בהן איים ברצח על אדם בפאב תוך שאחז בו ודחף אותו. שם נקבע מתחם שבין 3 ל-14 חודשי מאסר והנאשם נדון ל-4 חודשי מאסר בפועל, כשהיה לו בעברו תנאי בר-הפעלה.

ב. ברע"פ 3150/19 **שטרנברג נ' מ"י** (מיום 8.5.2019) הורשע אדם באיומים, העלבת עובד ציבור, ובהתנהגות פרועה במקום ציבורי. מהנסיבות עולה כי היה שיכור ואיים במספרים על צעירים, ובהמשך העליב שוטרים עת נעצר. היה לו רישום פלילי. בית המשפט אישר מתחם ענישה שבין מאסר קצר בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר, והטיל עליו בסופו של דבר 6 חודשי מאסר בפועל.

ג. עפ"ג (מרכז) **שלומוב נ' מ"י** (מיום 6.11.2016) (**עניין שלומוב**) - מקרה הדומה למקרנו שבו נדחה הערעור על עצם הותרת ההרשעה על כנה ואושר עונש של של"ץ. למקרה זה הפנתה ב"כ המאשימה.

13. **מתחם הענישה ההולם** - נוכח מכלול הנסיבות אני קובע מתחם שבין של"ץ נרחב או מאסר קצר של מספר ימים, ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

14. מדובר בנאשם מבוגר ללא עבר פלילי, שכל חייו תפקד באורח נורמטיבי, וקיבל אחריות מלאה למעשים. קראתי את התסקיר ביחס לנסיבות שאפפו את מצבו בעת האירוע, והגם שאין בכך להצדיק את המעשים, יש בכך כדי להאיר את תגובתו הבלתי מדתית של הנאשם שעל פניו, אינה אופיינית לאורחותיו. אין מקום לשלוח אדם שכזה למאסר בפועל, ואף לא לעבודות שירות.

אשר לעתירה לאי-ההרשעה

15. אין בידי להיעתר לבקשה נוכח טיבו של המעשה בנסיבותיו - שהוא חמור - במיוחד נוכח תופעת האלימות הפושה בכבישנו - ולכן הוא אינו מאפשר לוותר על הרשעה, מבלי לוותר על הצורך בגמול והרתעה, בהתאם לעקרון ההלימה, כפי שעתרה ב"כ המאשימה בהפנותה בצדק לעניין שלומוב ולאמור שם. מעבר לכך, למרות מאמצי הסניגור לטעון כך, לא הוכח בפניי כי ייגרם לנאשם נזק קונקרטי או שהדבר יוביל לפיטוריו. על הגורמים הרלבנטיים, בין אם מדובר במעסיק ובין אם מדובר בגופים המקצועיים הנוגעים למשלח ידו של הנאשם, לקחת בחשבון את גילו, את תרומתו לחברה ותפקודו המקצועי בעבודתו, כפי שמעידים מכתבי ההמלצה. מעבר לכך, יש לתת משקל משמעותי לכך הנאשם נרתם לטיפול ביוזמתו שלו ועבר כברת דרך משמעותית, והוכיח את היותו אדם ערכי ואחראי. הנאשם עשה כל הנדרש ממנו, הן ביוזמתו (טיפול פרטי) והן בסיוע שירות המבחן (טיפול קבוצתי) כדי להבין את הכשל ולרכוש כלים להימנע מלשוב אליו בעתיד, והדבר ראוי להערכה וציון. לכן לטעמי, אין מקום שהנאשם יאבד את מקום עבודתו בשל כך, או שתימנע ממנו תעסוקה בשל כך, נוכח קבלת האחריות, הירתמותו לטיפול, המחירים שכבר שילם, והתרשמותו החיובית של שירות המבחן, לה שותף גם אני. לכן אני מרשיע את הנאשם במיוחס לו ע"פ הודאתו.

המיקום במתחם

16. במכלול הנסיבות, יש להטיל הנאשם עונש בתחילת המתחם שקבעתי.

גזירת הדין

17. נוכח מכלול הנסיבות גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 250 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ) שיבוצעו ב"יד שרה" בירושלים על פי התוכנית שהכין שירות המבחן אותה אני מאשר כעת. תחילת העבודות - לא לפני ה-19.2.2023. הנאשם הוזהר כי אם לא יבצע את העבודות כיאיות וכמצופה, שירות המבחן רשאי לבקש להפקיע את הצו ולהטיל עליו כל עונש לרבות עונש מאסר;
- ב. 4 חודשי מאסר שלא ירוצו, אלא אם יעבור הנאשם את העבירות בהן הורשע בתוך שנתיים מהיום;
- ג. קנס בסך 3,000 ₪ שישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.2.2023 ובכל 1 לחודש רציף ועוקב. לא ישולם תשלום במועד, יועמד הקנס לפירעון מיידי;
- ד. פיצוי למתלונן, ע"ת 1, בסך 2,000 ₪, לתשלום עד ליום 1.2.2023. לא יבוצע התשלום במועד יועמד לפירעון מיידי בצירוף הפרשי ריבית פיגורים והצמדה;

ה. התחייבות בסך 10,000 ₪ שלא לעבור את העבירות בהן הורשע הנאשם בתוך שנתיים מהיום.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"א טבת תשפ"ג, 04 ינואר 2023, במעמד הצדדים.